

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 685/2023
15.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Зарић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Тамара Марчета, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2331/22 од 28.09.2022. године, у седници већа одржаној 15.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2331/22 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 10/20 од 23.05.2022. године, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова 110.000,00 динара, на име претрпљеног страха 100.000,00 динара и на име душевних патњи због наружености 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да му накнади трошкове поступка са припадајућом законском затезном каматом, а обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 126.881,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2331/22 од 28.09.2022. године усвојена је жалба тужиоца и преиначена наведена првостепена пресуда, тако што је обавезан тужени да тужиоцу по правном основу накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова 110.000,00 динара, на име претрпљеног страха 100.000,00 динара и на име душевних болова због наружености 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 23.05.2022. године као дана пресуђења до исплате и да му накнади трошкове првостепеног парничног поступка у износу од 150.242,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. став 1. тачка 3. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду применом члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) и установио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијски разлог према члана 407. ЗПП могу бити битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 6, 8, 10. и 11. овог закона, под условом да су истицане и у жалби, односно да су учињене у поступку пред другостепеним судом. У поступку пред другостепеним судом, није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба Закона о парничном поступку, па нема ни повреде из члана 374. став 1. у вези члана 394. став 1. тачка 3. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Другостепени суд је закључак о одговорности туженог засновао на чињеницама које је првостепени суд у битном утврдио, али уз погрешан закључак о недостатку пасивне легитимације туженог одбио тужбени захтев. Одговарајућом оценом о правном значају утврђених чињеница другостепени суд је одлучио о постојању основа тужбеног захтева, као и о висини тужиоцу припадајуће накнаде нематеријалне штете. Притом, другостепени суд није изашао изван оквира својих овлашћења из члана 394. тачка 3. ЗПП, чијом је применом преиначио првостепену пресуду, тако што је тужбени захтев усвојио.

Предмет спора је захтев за накнаду штете тужиоца АА из Штета је проузрокована у физичком нападу на тужиоца у ... у ноћи 02.12.2018. године, поводом којег је од стране органа МУП Полицијске управе Кикинда поднет захтев за покретање прекршајног поступка против овде туженог ББ из ... и по спроведеном поступку пресудом Прекршајног суда у Кикинди ПР 1705/18 од 24.07.2019. године тужени је оглашен одговорним и кажњен зато што је дана 02.12.2018. године око 03,00 сата ноћу у ... на углу улица ... и ..., задао АА, овде тужиоцу, више удараца у пределу главе, чиме је извршио прекршај вршења насиља из члана 9. став 1. Закона о јавном реду и миру. Према чињеницама које је првостепени суд утврдио, тужилац је као гост био на прослави рођендана у ..., па је у друштву девојке коју је упознао кренуо у вожњу аутом узетим на послугу од пријатеља. У току вожње налетом другог возила од позади, одбачено је возило којим је тужилац управљао са коловоза на ивичњак канала, након чега је тужилац изашао из возила и уочио да му из другог возила трчећим кораком прилази једно лице и без речи му задаје ударац од којег је тужилац пао на тло, након чега су уследили вишеструки удари од стране тог и још једног лица. О нападу од стране лица из возила крушевачких регистарских таблица марке „BMW“, тужилац је обавестио свог пријатеља ВВ, затим је обавештена и на место догађаја дошла полицијска патрола, којој је тужилац саопштио да су га напала лица из возила марке „BMW“ крушевачке регистрације и потом возилом хитне помоћи био одвежен ради указивања медицинске помоћи. Ради идентификације нападача, предузета је од стране полиције службена радња препознавања, на начин да су тужиоцу дате три фотографије различитих лица, при којој је тужилац указао да се ради о туженом, који је заиста у

данима пре штетног догађаја виђен да вози описани аутомобил крушевачке регистрације.

Код таквог стања ствари, правилно је оценом другостепеног суда значај дат утврђеним чињеницама о службено предузетим радњама и проведеном прекршајном поступку који је исходио оглашењем туженог одговорним за прекршај, те узимањем у обзир околности да је у ситуацији пре напада тужилац у трајању од 30-так секунди посматрао особу која му прилази и задаје први ударац, због чега суд налази да се с поуздањем може закључити да је тужилац био у могућности да види нападача и касније га препозна, што је и учинио.

Правилно је другостепеном пресудом одлучено о одговорности туженог за штету због физичког напада на тужиоца након саобраћајног удеса чији је учесник био тужилац, а тужени као нападач препознат и идентификован. Због овог тужени је прекршајно кажњен за прекршај зато што је вршењем насиља над другим нарушавао јавни ред и мир, а жртва његовог насиља и напада задавањем више удараца у пределу главе био је тужилац. На основу утврђеног да је тужилац задобио механичке повреде меког ткива лица, поглавине и врата са посекотинама које се квалификују као лаке телесне повреде са трајним естетским оштећењем, у виду ожиљка на лицу са десне стране дужине око 4цм, што представља наруженост у естетском смислу средњег степена, те утврђеног о интензитету и трајању претрпљених физичких болова и претрпљеног страха, одговарајућом применом члана 200. Закона о облигационим односима одређена је тужиоцу адекватна новчана накнада по траженим видовима нематеријалне штете, на терет туженог који за штету одговара по принципу кривице по члану 158. ЗОО. О трошковима поступка је такође правилно одлучено, у складу са одредбама члана 153. став 1, члана 154, члана 163. став 1-4 и члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

Из разлога који су изнети, ревизија туженог није основана у наводима о битној повреди одредаба парничног поступка учињеној од стране другостепеног суда, погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и погрешној примени материјалног права. Погрешно ревидент тумачи да у конкретном случају није постојала законска могућност преиначења првостепене пресуде и да је другостепени суд одлучујући ван расправе утврдио другачије чињенично стање у односу на првостепену пресуду. То овде није случај, имајући у виду да су чињенице које је првостепени суд утврдио представљале довољно упориште за другачију оцену о основаности тужбеног захтева.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог неоснована и на основу члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић